Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 93/53/ETY, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1993, yhteisön vähimmäistoimenpiteistä tiettyjen kalatautien torjumiseksi

(EYVL L 175, 19.7.1993, s. 23)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 2000/27/EY, annettu 2 päivänä toukokuuta 2000	L 114	28	13.5.2000

Muutettu:

►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 93/53/ETY,

annettu 24 päivänä kesäkuuta 1993,

yhteisön vähimmäistoimenpiteistä tiettyjen kalatautien torjumiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO,

joka ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen [1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [3],

sekä katsoo, että

kalat sisältyvät perustamissopimuksen liitteeseen II; kalojen kaupan pitäminen on tärkeä tulonlähde vesiviljelyalalla,

on tarpeen ottaa käyttöön yhteisön tasolla jonkin taudin puhjetessa toteutettavat torjuntatoimenpiteet, jotta turvataan vesiviljelyn järkiperäinen kehitys ja edistetään eläinten terveyden suojelua yhteisössä,

huomioitavien tautien osalta olisi viitattava eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä saatettaessa vesiviljeltyjä eläimiä ja tuotteita markkinoille 28 päivänä tammikuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/67/ETY [4] liitteessä A oleviin luetteloihin,

tautipesäke voi nopeasti saada epitsoottisen eläintaudin luonteen ja aiheuttaa kuolleisuutta ja häiriöitä siinä määrin, että vesiviljelyn kannattavuus alenee huomattavasti,

torjuntatoimenpiteet on toteutettava heti, kun jonkin taudin esiintymistä epäillään, jotta voidaan toteuttaa tehokas ja välitön toiminta heti, kun taudin esiintyminen on vahvistettu,

näiden toimenpiteiden tarkoituksena on estää taudin leviäminen erityisesti valvomalla perusteellisesti sellaisten kalojen ja tuotteiden liikkumista, jotka voivat levittää tartuntaa,

tautien ehkäisyn yhteisössä on tavallisesti perustuttava rokottamattomuuskäytäntöön,

perusteellinen epitsootologinen selvitys on välttämätön tautien kaikenlaisen leviämisen ehkäisemiseksi; jäsenvaltioiden on perustettava tätä varten erikoisyksiköitä,

tehokkaan valvontajärjestelmän varmistamiseksi taudinmääritys on yhdenmukaistettava ja toteutettava siitä vastuussa olevien laboratorioiden alaisuudessa, joiden yhteensovittamisen voi varmistaa yhteisön nimeämä vertailulaboratorio,

tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi otettava käyttöön yhteisön tarkastusmenettely,

yhteiset tautien torjuntatoimenpiteet ovat perusta eläinten terveyden yhdenmukaisen tason ylläpitämiselle,

tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY [5] ja erityisesti sen 5 artiklan säännöksiä noudatetaan jonkin direktiivin 91/67/ETY liitteessä A tarkoitetun taudin puhjetessa, ja

komission tehtäväksi olisi annettava päättää tarvittavista toimenpiteistä tämän direktiivin soveltamiseksi; tätä varten olisi säädettävä menette-

---

([1]) EYVL N:o C 172, 8.7.1992, s. 16
([2]) EYVL N:o C 150, 31.5.1993
([3]) EYVL N:o C 19, 25.1.1993, s. 14
([4]) EYVL N:o L 46, 19.2.1991, s. 1
([5]) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 92/438/ETY (EYVL N:o L 243, 25.8.1992, s. 27)

▼B

lystä tiiviin ja tehokkaan yhteistyön aikaansaamiseksi komission ja jäsenvaltioiden välillä pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Tässä direktiivissä määritellään yhteisön vähimmäistoimenpiteet direktiivin 91/67/ETY liitteessä A olevassa I ja II luettelossa tarkoitettujen kalatautien torjumiseksi.

2 artikla

Tähän direktiiviin sovelletaan tarvittaessa direktiivin 91/67/ETY 2 artiklassa olevia määritelmiä.

Lisäksi tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1 ”I luettelon taudeilla” direktiivin 91/67/ETY liitteessä A olevassa I luettelossa tarkoitettuja kalatauteja;

2 ”II luettelon taudeilla” direktiivin 91/67/ETY liitteessä A olevassa II luettelossa tarkoitettuja kalatauteja;

3 ”tartunnan saaneeksi epäillyllä kalalla” kalaa, jossa laboratoriokokeissa havaitaan sellaisia kliinisiä oireita tai kuolemanjälkeisiä muutoksia tai epävarmoja reaktioita, että jonkin I tai II luettelon taudin esiintymistä voidaan perustellusti epäillä;

4 ”tartunnan saaneella kalalla” kalaa, jossa jokin I tai II luettelon taudin esiintyminen on virallisesti vahvistettu laboratoriotutkimusten perusteella tai lohen tarttuvan anemian ollessa kyseessä kliinisen tai post mortem -tutkimuksen perusteella;

5 ”tartunnan saastuttamaksi epäillyllä viljelylaitoksella” viljelylaitosta, jossa on sairastuneeksi epäiltyjä kaloja;

6 ”tartunnan saastuttamalla viljelylaitoksella” viljelylaitosta, jossa on sairastuneita kaloja, sekä viljelylaitosta, joka on tyhjennetty, mutta jota ei ole vielä desinfioitu.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kaikki viljelylaitokset, joissa kasvatetaan tai pidetään I luettelon tai II luettelon taudeille alttiita kaloja:

1 ovat virallisen laitoksen rekisteröimiä; tämä rekisteröinti on saatettava ajan tasalle säännöllisesti;

2 pitävät rekisteriä:

a) viljelylaitokselle tuoduista elävistä kaloista, mätimunista ja sukusoluista, kaikki niiden toimitusta, lukumäärää tai painoa, kokoa, alkuperää ja toimittajia koskevat tiedot mukaan luettuna;

b) viljelylaitokselta vietävistä elävistä kaloista, mätimunista ja sukusoluista, kaikki niiden lähettämistä, lukumäärää tai painoa, kokoa ja määränpäätä koskevat tiedot mukaan luettuna;

c) todetusta kuolleisuudesta.

Tämä rekisteri, jota virallinen laitos voi tutkia milloin tahansa esitettyään asiaa koskevan pyynnön, on saatettava ajan tasalle säännöllisesti, ja sitä on pidettävä neljän vuoden ajan.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että epäiltäessä I luettelon tai II luettelon tautien esiintymistä asiasta ilmoitetaan viralliselle laitokselle mahdollisimman nopeasti.

▼B

II LUKU

I luettelon tautien torjuntatoimenpiteet

5 artikla

1 Jos viljelylaitoksessa on jonkin I luettelon taudin tartunnan saaneeksi epäiltyjä kaloja, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että virallinen laitos panee viipymättä toimeen viralliset tutkimusmenettelyt taudin esiintymisen vahvistamiseksi tai kumoamiseksi, erityisesti kliinisen tutkimuksen; sen on otettava tai määrättävä otettavaksi tarvittavat näytteet laboratoriotutkimuksia varten.

2 Heti, kun tautiepäilystä on ilmoitettu, virallisen laitoksen on asetettava viljelylaitos viralliseen valvontaan ja määrättävä erityisesti, että:

a) suoritetaan kaikkien kalalajien ja -luokkien laskenta, ja kuolleiden, tartunnan saaneiden tai tartunnan saaneiksi tai saastuneiksi epäiltyjen kalojen lukumäärä kirjataan kalalajeittain ja -luokittain; omistaja tai hoitaja saattaa laskennan ajan tasalle ottaen huomioon tarkkailuaikana todettu populaation kasvu tai todetut uudet kuolemantapaukset; laskentatiedot on pyynnöstä esitettävä ja ne on voitava tarkistaa kunkin tarkastuskäynnin yhteydessä;

b) yhtään elävää tai kuollutta kalaa, mätimunaa tai sukusolua ei saa tuoda viljelylaitokseen tai viedä sieltä pois ilman virallisen laitoksen lupaa;

c) kuolleiden kalojen tai niiden teurasjätteiden hävittäminen tapahtuu virallisen laitoksen valvonnassa;

d) rehujen, työkalujen, esineiden tai muiden tautia mahdollisesti levittävien aineiden, esimerkiksi jätteiden, tuonnille viljelylaitokseen tai sieltä pois viennille voidaan tarvittaessa vaatia virallisen laitoksen lupa, ja tämän on vahvistettava edellytykset, jotka ovat tarpeen taudinaiheuttajan leviämisen estämiseksi;

e) ihmisten poistumiselle viljelylaitoksesta tai sinne saapumiselle on oltava virallisen laitoksen lupa;

f) kulkuneuvojen saapumiselle viljelylaitokseen ja sieltä poistumiselle on oltava virallisen laitoksen lupa, ja tämän on vahvistettavat edellytykset, jotka ovat tarpeen taudinaiheuttajan leviämisen estämiseksi,

g) viljelylaitoksen sisään-ja uloskäynnit desinfioidaan asianmukaisella tavalla;

h) epitsootologinen selvitys suoritetaan 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

i) kaikki samalla vesialueella tai rannikkovyöhykkeellä sijaitsevat viljelylaitokset asetetaan viralliseen valvontaan ja yhtään kalaa tai yhtään mätimunaa tai sukusolua ei viedä pois viljelylaitoksilta ilman virallisen laitoksen lupaa; kun kys eessä on laaja vesialue tai rannikkovyöhyke, virallinen laitos voi päättää tämän toimenpiteen rajoittamisesta suppeammalle, tartunnan saastuttamaksi epäillyn viljelylaitoksen lähellä sijaitsevalle alueelle, jos se katsoo, että kyseinen alue antaa mahdollisimman hyvät takeet taudin leviämisen ehkäisemisestä;

jäsenvaltioiden tai naapurivaltioina olevien kolmansien maiden virallisille laitoksille on tarvittaessa ilmoitettava tautiepäilystä; tässä tapauksessa asianomaisten jäsenvaltioiden virallisten laitosten on annettava asianmukaiset säännökset tässä artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamiseksi;

erityisistä toimenpiteistä voidaan tarvittaessa säätää 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 Ennen 2 kohdassa säädettyjen virallisten toimenpiteiden voimaantuloa, tautiin sairastuneiksi epäiltyjen kalojen omistajan tai hoitajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 2 kohdan säännösten noudattamiseksi h ja i alakohtaa lukuun ottamatta.

4 Edellä 2 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä ei luovuta, ennen kuin tautia koskeva epäily on virallisesti kumottu.

▼B

6 artikla

Heti kun jonkin I luettelon taudin esiintyminen on virallisesti vahvistettu, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että virallinen laitos määrää 5 artiklan 2 kohdassa lueteltujen toimenpiteiden lisäksi seuraavien toimenpiteiden toteuttamisesta:

a) tartunnan saastuttamassa viljelylaitoksessa:

▼M1

— kaikki kalat on poistettava virallisen laitoksen laatiman ja komission 19 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksymän suunnitelman mukaisesti,

▼B

— sisämaassa sijaitsevien viljelylaitosten kaikki altaat on tyhjennettävä vedestä puhdistusta ja desinfiointia varten,

— kaikki mätimunat ja sukusolut sekä kuolleet kalat ja kalat, joissa havaitaan taudin kliinisiä oireita, katsotaan suuririskiseksi aineeksi ja ne on hävitettävä virallisen laitoksen valvonnassa direktiivin 90/667/ETY ([1]) mukaisesti,

— kaikki elävät kalat on joko lopetettava ja hävitettävä virallisen laitoksen valvonnassa direktiivin 90/667/ETY mukaisesti tai, kun kyseessä ovat myyntikoon saavuttaneet kalat, joissa ei havaita mitään taudin kliinisiä oireita, teurastettava virallisen laitoksen valvonnassa pidettäväksi kaupan tai jalostettavaksi ihmisravinnoksi.

  Viimeksi mainitussa tapauksessa virallisen laitoksen on huolehdittava siitä, että kalat teurastetaan ja niiden sisälmykset poistetaan viipymättä, että nämä toimet tehdään oloissa, jotka ovat omiaan estämään taudinaiheuttajien leviämisen, että kalojen jätteet ja teurasjätteet katsotaan suuririskiseksi aineeksi ja käsitellään taudinaiheuttajien tuhoamiseksi direktiivin 90/667/ETY mukaisesti ja että jätevedet käsitellään niissä mahdollisesti olevien taudinaiheuttajien inaktivoimiseksi,

— kalojen poistamisen jälkeen mätimunat ja sukusolut, altaat, välineet ja muut saastumiselle alttiit aineet on puhdistettava ja desinfioitava mahdollisimman nopeasti virallisen laitoksen antamia ohjeita noudattaen taudinaiheuttajan kaiken leviämis- tai säilymisvaaran poistamiseksi. Tartunnan saastuttaman viljelylaitoksen puhdistus ja desinfiointimenettelyt määritetään 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

— kaikki 5 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetut saastumiselle alttiit aineet on hävitettävä tai käsiteltävä siten, että varmistetaan kaikkien niissä olevien taudinaiheuttajien tuhoutuminen,

— epitsootologinen selvitys on suoritettava 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja 8 artiklan 4 kohdan säännöksiä on sovellettava; tähän selvitykseen on sisällyttävä näytteiden ottaminen laboratoriotutkimusta varten;

b) kaikissa viljelylaitoksissa, jotka sijaitsevat samalla vesialueella tai rannikkovyöhykkeellä kuin tartunnan saastuttama viljelylaitos, on suoritettava terveystarkastuksia; jos näissä tarkastuksissa havaitaan tautitapauksia, tämän kohdan a alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä on sovellettava;

c) virallinen laitos antaa luvan uuden populaation istuttamiselle viljelylaitokseen sen jälkeen, kun puhdistus- ja desinfiointitoimien tarkastus on suoritettu hyväksyttävästi ja sellaisen ajanjakson jälkeen, jonka virallinen laitos katsoo riittävän taudinaiheuttajan ja mahdollisten muiden tartuntojen hävittämisen varmistamiseksi kyseessä olevalla vesialueella;

([1]) Neuvoston direktiivi 90/667/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta (EYVL N:o L 363, 27.12.1990, s. 51). Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49).

▼B

d) jos 5 artiklan 2 kohdan a, b, c ja d alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltaminen edellyttää muiden jäsenvaltioiden virallisten laitosten yhteistyötä, kyseisten jäsenvaltioiden virallisten laitosten on toimittava yhteistyössä tässä artiklassa säädettyjen toimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi.

Asianmukaisista lisätoimenpiteistä voidaan tarvittaessa säätää 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

Jos sellaiset luonnosta peräisin olevat kalat, jotka eivät kuulu millekään viljelylaitokselle, tai järvissä, lammikoissa tai muissa virkistyskalastusta tai koristekalojen pitämistä varten tarkoitetuissa tiloissa olevat kalat ovat tartunnan saaneeksi epäiltyjä tai tartunnan saaneita, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toteuttamistaan toimenpiteistä muille jäsenvaltioille pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

8 artikla

1 Epitsootologisen selvityksen on sisällettävä seuraavat seikat:

— aika, jona tautia on voinut esiintyä viljelylaitoksessa ennen kuin siitä ilmoitettiin tai sitä epäiltiin,

— taudin mahdollinen alkuperä viljelylaitoksella sekä muiden sellaisten viljelylaitosten tunnistaminen, joilla on mahdollisesti tartunnan saaneita taudille alttiiden lajien mätimunia, sukusoluja ja kaloja,

— sellaisten kalojen, mätimunien tai sukusolujen, kulkuneuvojen, aineiden tai henkilöiden liikkuminen, jotka todennäköisesti ovat kuljettaneet taudinaiheuttajan kyseisiin viljelylaitoksiin tai niistä pois,

— tarvittaessa taudinkantajien olemassaolo ja levinneisyys.

2 Jos epitsootologisessa selvityksestä käy ilmi, että tauti on voinut tulla toiselta vesialueelta tai toiselta rannikkovyöhykkeeltä tai että se on voinut siirtyä toiselta vesialueelta tai toiselta rannikkovyöhykkeeltä kalojen, mätimunien tai sukusolujen, eläinten, kulkuneuvojen tai henkilöiden liikkumisesta johtuvaa tartuntatietä tai muulla tavalla, on syytä epäillä taudin esiintyvän näiden vesialueiden ja rannikkovyöhykkeiden viljelylaitoksissa, ja niihin on sovellettava 5 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä. Jos taudin esiintyminen vahvistetaan, on sovellettava 6 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä.

3 Jos kyseisestä epitsootologisesta selvityksestä käy ilmi, että muiden jäsenvaltioiden virallisten laitosten yhteistyötä tarvitaan, asianomaisten jäsenvaltioiden virallisten laitosten on toteutettava kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

4 Taudin mahdollisimman nopean hävittämisen varmistamiseksi tarvittavien toimenpiteiden täydellistä yhteensovittamista ja epitsootologisen selvityksen suorittamista varten perustetaan kriisikeskus.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta kansallisista kriisikeskuksia ja yhteisön kriisikeskusta koskevat yleiset säännöt.

5 Neuvosto tarkastelee uudelleen määräenemmistöllä 31 päivää joulukuuta 1996 mennessä tämän artiklan säännöksiä komission ehdotuksesta, joka on valmisteltu eläinlääkintäalan tiedekomitean lausunnon perusteella ottaen huomioon erityisesti tieteen ja teknologian kehitys.

III LUKU

II luettelon tautien torjuntatoimenpiteet

9 artikla

1 Jos jonkin II luettelon taudin esiintymistä hyväksytyllä vyöhykkeellä tai hyväksymättömällä vyöhykkeellä sijaitsevassa hyväksytyssä

▼B

viljelylaitoksessa epäillään tai taudin esiintyminen vahvistetaan, on suoritettava epitsootologinen selvitys 8 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat saada takaisin direktiivin 91/67/ETY mukaisesti määritellyn asemansa, on noudatettava mainitun direktiivin liitteissä B ja C olevia määräyksiä.

2 Jos epitsootologisesta selvityksestä käy ilmi, että tauti on voinut tulla hyväksytyltä vyöhykkeeltä tai toisesta hyväksytystä viljelylaitoksesta tai että se on voinut siirtyä toiseen hyväksyttyyn viljelylaitokseen kalojen, mätimunien tai sukusolujen, kulkuneuvojen tai ihmisten liikkumisen seurauksena tai jollakin muulla tavalla, on syytä epäillä taudin esiintyvän kyseisillä vyöhykkeillä tai kyseisissä viljelylaitoksissa, ja niihin on sovellettava asianmukaisia toimenpiteitä.

3 Virallinen laitos voi kuitenkin antaa luvan kasvattaa teurastettavat kalat myyntikokoisiksi.

10 artikla

1 Jos jonkin II luettelon taudin tartunnan saaneiksi epäiltyjä kaloja on hyväksymättömällä vyöhykkeellä sijaitsevassa hyväksymättömässä viljelylaitoksessa, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että virallinen laitos:

a) panee viipymättä toimeen viralliset tutkimusmenettelyt taudin esiintymisen vahvistamiseksi tai kumoamiseksi, mukaan luettuna tarvittaessa näytteiden ottaminen hyväksytyssä laboratoriossa tapahtuvaa tutkimusta varten;

b) suorittaa tai antaa suoritettavaksi tartunnan saastuttamien viljelylaitosten virallisen laskennan, joka saatetaan säännöllisesti ajan tasalle;

c) asettaa tai antaa asettaa tartunnan saastuttamat viljelylaitokset virallisen valvonnan alaisiksi varmistaakseen, että poiketen direktiivin 91/67/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdasta eläviä kaloja tai mätimunia tai sukusoluja voidaan siirtää tartunnan saastuttamista viljelylaitoksista ainoastaan muihin saman tartunnan saastuttamiin viljelylaitoksiin tai teurastettavaksi elintarvikkeeksi toimittamista varten.

2 Jäsenvaltiot voivat määrätyksi ajaksi ja virallisen laitoksen valvonnassa panna täytäntöön vapaaehtoisen tai pakollisen ohjelman II luettelon tautien hävittämiseksi hyväksymättömissä viljelylaitoksissa tai hyväksymättömillä vyöhykkeillä. Elävien kalojen, mätimunien tai sukusolujen tuonti tällaiseen ohjelmaan kuuluvalle vyöhykkeelle tai ohjelmaan kuuluvaan viljelylaitokseen tartunnan saastuttamista viljelylaitoksista tai terveystilanteeltaan tuntemattomista viljelylaitoksista on kielletty.

Nämä ohjelmat, jotka on laadittava ennen 20 artiklassa olevaa määräpäivää määritettävien yleisten perusteiden mukaisesti 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, on esitettävä komissiolle tutkittavaksi, hyväksyttävä ja tarvittaessa muutettava samaa menettelyä noudattaen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ajan jälkeen niiden jäsenvaltioiden, jotka käyttävät kyseistä menettelyä, on ilmoitettava saaduista tuloksista komissiolle ja muille jäsenvaltioille pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

3 Komissio antaa neuvostolle 31 päivä joulukuuta 1996 mennessä kertomuksen, joka on laadittu eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa ja ottaen huomioon saatu kokemus sekä tieteellinen ja tekninen kehitys, mahdollisine ehdotuksineen tämän artiklan säännösten tarkastelemiseksi uudelleen, erityisesti tartunnan saaneiden kasvatukseen tai jatkokasvatukseen tarkoitettujen elävien kalojen sekä niiden mätimunien ja sukusolujen markkinoille saattamisen osalta sekä epitsootologisen selvityksen tekemisen osalta hyväksymättömillä vyöhykkeillä, kun taudin epäillään esiintyvän hyväksymättömässä viljelylaitoksessa. Neuvosto päättää määräenemmistöllä kyseisistä mahdollisista ehdotuksista, jotka on laadittu ottaen huomioon kyseisen kertomuksen johtopäätökset.

▼B

4 Komissio vahvistaa tarvittaessa yksityiskohtaiset säännöt 1 ja 2 kohdan soveltamisesta 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

IV LUKU

Loppusäännökset

11 artikla

1 Näytteenotto ja laboratoriomääritykset I ja II luettelon tautien esiintymisen toteamiseksi on suoritettava direktiivin 91/67/ETY 15 artiklan mukaisesti määriteltyjä menetelmiä noudattaen.

2 Kokeet taudin tai taudinaiheuttajien esiintymisen toteamiseksi on suoritettava virallisen laitoksen hyväksymässä laboratoriossa. Näissä laboratoriokokeissa on tarvittaessa ja erityisesti taudin puhjettua ensimmäisen kerran tunnistettava kyseisen taudinaiheuttajan laji, alalaji tai muunnos, jotka on vahvistettava kansallisessa vertailulaboratoriossa ja tarvittaessa 13 artiklassa tarkoitetussa yhteisön vertailulaboratoriossa.

12 artikla

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että jokaisessa jäsenvaltiossa nimetään kansallinen vertailulaboratorio, jonka käytössä olevat välineet ja erikoistunut henkilökunta mahdollistavat kyseisen taudinaiheuttajan lajin, alalajin ja muunnoksen toteamisen kaikkina aikoina ja erityisesti taudin ensimmäisten merkkien ilmetessä sekä alueellisissa diagnostisissa laboratorioissa saatujen tulosten vahvistamisen.

2 Kyseisiä tauteja varten nimetyt kansalliset laboratoriot vastaavat taudinmääritystä koskevien standardien ja menetelmien sekä reagenssien käytön yhteensovittamisesta.

3 Kyseisiä tauteja varten nimetyt kansalliset laboratoriot vastaavat kyseisen taudin diagnostisten laboratorioiden vahvistamien taudinmääritystä koskevien standardien ja menetelmien yhteensovittamisesta jäsenvaltiossa. Tätä varten ne:

a) voivat toimittaa taudinmäärityksessä käytettäviä reagensseja jäsenvaltion hyväksymille laboratorioille,

b) valvovat kaikkien kyseisessä jäsenvaltiossa käytettävien diagnostisten reagenssien laatua,

c) järjestävät säännöllisesti vertailutestejä,

d) säilyttävät kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistetuista tapauksista peräisin olevat taudinaiheuttajan isolaatit,

e) huolehtivat jäsenvaltion hyväksymissä diagnostisissa laboratorioissa saatujen positiivisten tulosten vahvistamisesta.

4 Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot, joilla ei ole käytettävissään kyseisen taudin osalta toimivaltaista kansallista laboratoriota, voivat käyttää toisen jäsenvaltion tässä asiassa toimivaltaisen kansallisen laboratorion palveluita.

5 Luettelo kansallisista kalatautien vertailulaboratorioista annetaan liitteessä A.

6 Tässä tarkoitettuja tauteja varten nimettyjen kansallisten laboratorioiden on toimittava yhteistyössä 13 artiklassa tarkoitetun yhteisön vertailulaboratorion kanssa.

7 Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

1 Yhteisön kalatautien vertailulaboratorio annetaan liitteessä B.

2 Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun laboratorion toimivalta ja tehtävät luetellaan liitteessä C, sanotun kuitenkaan rajoittamatta päätöksen 90/424/ETY ja erityisesti sen 28 artiklan määräysten soveltamista.

▼B

14 artikla

▼M1

1. Rokottaminen II luettelon tauteja vastaan on kielletty hyväksytyillä vyöhykkeillä tai hyväksymättömillä vyöhykkeillä sijaitsevissa hyväksytyissä viljelylaitoksissa sekä vyöhykkeillä tai viljelylaitoksissa, jotka ovat jo aloittaneet direktiivissä 91/67/ETY säädetyt hyväksyntämenettelyt, samoin kuin rokottaminen I luettelon tauteja vastaan.

Rokottamiseen voidaan kuitenkin I luettelon tautien esiintyessä myöntää poikkeuslupa edellyttäen, että rokotusmenettelyt on määritelty 15 artiklassa tarkoitetuissa varautumissuunnitelmissa, sekä ottaen huomioon liitteessä E vahvistetut perusteet.

▼B

2 Neuvosto toteuttaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tämän artiklan säännösten tarkistuksen ennen 30 päivää kesäkuuta 1996, erityisesti rokotteiden käyttöä koskevien erityisten edellytysten vahvistamisen osalta ja ottaen huomioon rokotuksia koskevien tieteellisten ja teknologisten tutkimusten kehityksen.

15 artikla

1 Jokaisen jäsenvaltion on laadittava varautumissuunnitelma, jossa täsmennetään, kuinka se soveltaa tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä jonkin I luettelon taudin puhjetessa.

Suunnitelman on mahdollistettava sellaisten välineiden, laitteiden ja henkilöstön sekä kaikkien muiden rakenteiden käyttö, jotka ovat tarpeen tautipesäkkeen hävittämiseksi nopeasti ja tehokkaasti.

2 Näiden suunnitelmien laatimiseen sovellettavat yleiset perusteet esitetään liitteessä D.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää soveltaa ainoastaan erityisesti kyseisiä tauteja koskevia perusteita, jos ne ovat vahvistaneet yleiset perusteet esittäessään suunnitelmia torjuntatoimenpiteiden soveltamiseksi jonkin toisen taudin osalta.

Ottaen huomioon taudin erityisluonteen komissio voi muuttaa tai täydentää kyseisiä perusteita 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 Liitteessä C esitettyjen perusteiden mukaisesti laaditut suunnitelmat on esitettävä komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

4 Komissio tutkii suunnitelmat todetakseen, voidaanko niiden avulla saavuttaa asetettu tavoite, ja tekee kyseiselle jäsenvaltiolle tarvittavat muutosehdotukset erityisesti sen varmistamiseksi, että ne ovat sopusoinnussa muiden jäsenvaltioiden suunnitelmien kanssa.

Komissio hyväksyy mahdollisesti muutetut suunnitelmat 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Suunnitelmia voidaan muuttaa tai täydentää myöhemmin samaa menettelyä noudattaen tilanteen kehityksen huomioon ottamiseksi.

16 artikla

Siltä osin kuin se on tarpeen tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen kannalta, komission asiantuntijat voivat yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa suorittaa tarkastuksia paikalla. Tätä varten ne voivat tarkastaa edustavan prosentuaalisen osuuden laitoksista ja todeta näin, valvovatko toimivaltaiset viranomaiset sitä, että laitokset noudattavat tämän direktiivin säännöksiä. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille suoritettujen tarkastusten tuloksista.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on annettava asiantuntijoille kaikkea tarvittavaa apua näiden suorittaessa tehtäväänsä.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

17 artikla

Yhteisön taloudellista osallistumista tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyviin toimiin koskevat edellytykset annetaan päätöksessä 90/424/ETY.

18 artikla

Neuvosto muuttaa tarvittaessa liitteitä B, C ja D määräenemmistöllä komission ehdotuksesta erityisesti tutkimuksen ja taudinmääritysmenetelmien kehityksen huomioon ottamiseksi.

Liitettä A voidaan tarvittaessa muuttaa 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼M1

18 a artikla

Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi toteutettavista, jäljempänä mainituissa artikloissa tarkoitettuja aloja koskevista toimenpiteistä päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen:

— 5 artiklan 2 kohta,

— 6 artikla,

— 10 artiklan 1 ja 2 kohta,

— 12 artikla,

— 15 artikla,

— 16 artikla,

— 18 artiklan toinen kohta.

19 artikla

1. Komissiota avustaa päätöksessä 68/361/ETY [1] perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

20 artikla

1 Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään heinäkuuta 1994 mennessä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2 Jäsenvaltiot voivat kuitenkin 1 kohdassa vahvistetusta päivästä lähtien pitää voimassa tai soveltaa alueellaan tässä direktiivissä säädettyjä säännöksiä ankarampia säännöksiä, jotka ovat perustamissopimuksen yleisten määräysten mukaisia. Niiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tällaisista toimenpiteistä.

3 Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

[1] EYVL L 255, 18.10.1968, s. 23.

▼B

21 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE A

KANSALLISET KALATAUTIEN VERTAILULABORATORIOT

Belgia:	Institut national de recherches vétérinaires Groeselenberg, 99 B-1180 Bruxelles
Tanska:	Statens Veterinære Serumlaboratorium Landbrugsministeriet Hangøvej 2 8200 Aarhus N
Saksa:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Insel Riems D-0-2201 Insel Riems
Kreikka:	Εργαστήριο Ιχθυοπαθολογίας και Βιοπαθολογίας Υδρόβιων Οργανισμών Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Αθηνών Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παραστικών Νοσημάτων Νεαπόλεως 25, Αγία Παρασκευή Αττικής 153 10 Αθήνα
Espanja:	Laboratorio de Sanidad y Produccíon Animal de Algete Madrid.
Ranska:	Centre national d'Etudes vétérinaires et alimentaires Laboratoire central de recherches vétérinaires 22, rue Pierre Curier BP 67 F-94703 Maisons-Alfort CEDEX
Irlanti:	Fisheries Research Centre Abbotstown Castleknock Dublin 15
Italia:	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Sezione Diagnostica di Basaldella di Campoformido Laboratorio di Ittiopatologia Via della Roggia 92 33030 Basaldella di Campoformido (Udine)
Luxemburg:	Institut national de recherches vétérinaires Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles
Alankomaat:	Centraal Diergeneeskundig Instituut Hoofdgebouw Edelhertweg 15 8219 PH Lelystad Postbus 65 8200 AB Lelystad Centraal Diergeneeskundig Instituut Vestiging Virologie Houtribweg 39 8221 RA Lelystad Postbus 365 8200 AJ Lelystad

▼A1

Itävalta:	Institut für Fischkunde, Veterinärmedizinische Universität, Wien

▼B

Portugali:	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica 701 1500 Lisboa

▼A1

Suomi:	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki/ Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors
Ruotsi:	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala

▼B

Yhdistynyt kuningaskunta:	Fish Disease Laboratory 14 Albany Road Granby Industrial Site Weymouth Dorset DT4 9TU The Marine Laboratory PO Box 101 Victoria Road Aberdeen AB9 8DB

▼B

LIITE B

YHTEISÖN KALATAUTIEN VERTAILULABORATORIO

Statens Veterinære Serumlaboratorium
Landbrugsministeriet
Hangøvej 2
8200 Aarhus N
Tanska

▼B

LIITE C

YHTEISÖN KALATAUTIEN VERTAILULABORATORION TOIMIVALTA JA TEHTÄVÄT

Yhteisön I ja II luettelon tautien vertailulaboratoriolla on seuraavat toimivaltuudet ja tehtävät:

1 kyseisen taudin taudinmääritysmenetelmien yhteensovittaminen jäsenvaltioissa komissiota kuullen, erityisesti seuraavien toimenpiteiden avulla:

   a) kyseisen taudin patogeenikantojen tunnistaminen, säilyttäminen ja toimittaminen serologisia testejä ja antiseerumin valmistusta varten,

   b) vertailuseerumien ja muiden vertailureagenssien toimittaminen kansallisille vertailulaboratorioille eri jäsenvaltioiden käyttämien testien ja reagenssien standardoimiseksi,

   c) kyseisen taudin patogeenikantojen ja -isolaattien kerääminen kokoelmaksi ja kokoelman säilyttäminen,

   d) määräaikaisten yhteisön vertailutestien järjestäminen taudinmääritysmenetelmien vertailemiseksi,

   e) yhteisössä käytettyjä taudinmääritysmenetelmiä ja yhteisössä suoritettujen testien tuloksia koskevien tietojen kerääminen ja vertaileminen,

   f) kyseisen taudin aiheuttajien tunnistaminen uusimpia ja soveltuvimpia menetelmiä käyttäen taudin epitsootologian tuntemuksen lisäämiseksi,

   g) tilanteen kehityksen seuraaminen kaikkialla maailmassa kyseisen taudin valvonnan, epitsootologian ja ehkäisemisen osalta,

   h) kyseisen taudin aiheuttajaa ja muita kyseisiä taudinaiheuttajia koskevan asiantuntemuksen ylläpitäminen nopean erotusdiagnoosin mahdollistamiseksi,

   i) perusteellisen tietämyksen hankkiminen kyseisen taudin hävittämiseen ja valvontaan käytettävien immunologisen eläinlääketieteen alan valmisteiden valmistuksesta ja käytöstä,

2 kyseisen taudin pesäkkeiden tunnistamisen aktiivinen avustaminen jäsenvaltioissa tutkimalla sille taudinmäärityksen vahvistamista, luonnehdintaa ja epitsootologisia tutkimuksia varten lähetettyjä taudinaiheuttajien isolaatteja,

3 laboratorioiden taudinmääritysasiantuntijoiden koulutuksen tai jatkokoulutuksen edistäminen taudinmääritysmenetelmien yhdenmukaistamiseksi kaikkialla yhteisössä,

4 yhteistyö I luettelon tauteja koskevien taudinmääritysmenetelmien alalla toimivaltaisten laboratorioiden kanssa sellaisissa kolmansissa maissa, joissa tauti on yleinen.

▼B

LIITE D

HÄTÄSUUNNITELMIA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

Varautumissuunnitelmissa on oltava ainakin seuraavia seikkoja koskevat määräykset:

1 kaikki kyseisen jäsenvaltion hätätoimenpiteet yhteensovittavan kansallisen tason kriisikeskuksen perustaminen,

2 luettelon laatiminen paikallisista hätäkeskuksista, joilla on riittävät välineet taudin valvontatoimenpiteiden yhteensovittamiseksi paikallisella tasolla,

3 yksityiskohtaiset tiedot hätätoimenpiteistä vastaavasta henkilökunnasta, sen pätevyydestä ja velvollisuuksista.

4 kunkin paikallisen hätäkeskuksen mahdollisuus ottaa nopeasti yhteyttä henkilöihin tai toimielimiin, joita taudin puhkeaminen välittömästi tai välillisesti koskee,

5 sellaisten välineiden ja aineiden saatavuus, jotka ovat tarpeen hätätoimenpiteiden asianmukaisen toteuttamisen kannalta,

6 tarkat ohjeet niistä toimista, joihin on ryhdyttävä, kun epäillään tai vahvistetaan tartunta tai saastuminen,

7 koulutusohjelmat kenttätoimenpiteitä ja hallinnollisia menettelytapoja koskevan tietämyksen ajan tasalle saattamiseksi ja kehittämiseksi,

8 diagnostisten laboratorioiden osalta *post mortem* -tarkastuspalvelu, riittävät mahdollisuudet suorittaa serologisia, histologisia jne. tutkimuksia sekä nopeiden taudinmääritystekniikoiden ajan tasalle saattaminen (tätä varten olisi annettava säännöksiä näytteiden nopeasta kuljetuksesta),

9 varautumissuunnitelmien täytäntöönpanon edellyttämät säädökset.

▼M1

LIITE E

ROKOTUSOHJELMIEN PERUSTEET

Rokotusohjelmissa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

1) Tautitilanne, joka oikeuttaa rokotuspyynnön tekemiseen.
2) Mitkä ovat ne rannikko- ja manneralueet, tilat ja viljelylaitokset, joissa rokotuksia voidaan antaa. Missään tapauksessa nämä vyöhykkeet eivät saa ulottua saastunutta aluetta ja tarvittaessa saastuneen alueen ympärille perustetun puskurivyöhykkeen rajoja kauemmas.
3) Yksityiskohtaiset tiedot käytettävästä rokotteesta, mukaan lukien yksi tai useampi rokotetyyppi, jota voidaan käyttää.
4) Tarkat käyttöedellytykset, rokotustiheys ja rokotteen käyttörajoitukset, (mitkä kalat, mitkä häkit jne.).
5) Perusteet, joiden mukaisesti rokotteen käyttö lopetetaan.
6) Annetaan määräykset rokotuskirjanpidosta (antamisaika, rokotuspaikat ja kalanviljelytilat, joilla rokotuksia on annettu, puskurivyöhykkeen perustaminen jne.).
7) Pannaan täytäntöön säännökset kalojen liikkumisen rajoittamiseksi rokotusalueella ja sen varmistamiseksi, että kalat voidaan viedä rokotusalueelta ainoastaan silloin, kun ne on tarkoitus teurastaa ihmisravinnoksi tai tarvittaessa hävittää.
8) Kaikki muut määräykset, joita rokottaminen edellyttää.